

Abstrakt

Předložená práce se snaží prozkoumat z širší perspektivy Descartovo cogito především v kontextu *Meditací o první filosofii* (1641) a dalších pro zkoumané téma relevantních spisů. S cílem nabídnout komplexní podání Descartova prvního poznatku se přitom nezaměřuje pouze na rozbor samotného cogito, na analýzu jeho logické struktury apod., nýbrž nahlíží na něj také optikou dalších klíčových doktrín tvořících součást Descartovy filosofie. Z toho důvodu se práce postupně věnuje určení totožnosti meditujícího a představení metodické skepse, otázky zpochybnění logických zásad v První meditaci, problematice karteziánského kruhu, výkladu rozdílu implicitního a explicitního vědění, nauce o vrozenosti idejí a konečně také otázky po tom, jak jsme si podle Descarta vědomi našeho myšlení. Především v souvislosti s problematikou přítomnosti ego v cogito a vědomosti myšlení se pak práce uchyluje k dílčím úvahám systematické povahy překračujícím rámec interpretace Descartova myšlení. Tak jsou např. v poslední kapitole práce věnované objasnění vědomí myšlenek a mentálních stavů představeny a konfrontovány tři různé typy přístupů k tomuto problému. Důvodem zvoleného postupu je v případě uvedeného tématu ta okolnost, že se zde Descartovo stanovisko k dané problematice zdá být více než v jiných případech nezřetelné. Motivem je přitom skutečnost, že podle některých interpretů je buďto Descartova vlastní pozice jednomu z těchto přístupů příbuzná, nebo má být jedno z načrtnutých stanovisek do Descartova konceptu vsazeno, pokud mají být některé klíčové momenty jeho filosofie učiněny plausibilními.

Klíčová slova

cogito, vědomí, myšlení, vrozené ideje, logické zásady, karteziánský kruh, metodická skepse